

POSUDEK

vedoucího na diplomovou práci

Jméno a příjmení studenta: David Hron
Téma diplomové práce: Modifikace sekularizační teze v poslední třetině 20. století.
Komparace P.L.Bergera a R. Starka
Vedoucí práce: Dr. Gebelt
Termín odevzdání posudků: 9.5.2006

Práce je rozčleněna do osmi kapitol, obsahuje anglické shrnutí (str. 3) a seznam „použité literatury“ (str. 107 n.). Základní záměr je v souladu s názvem práce vytyčen jako nastínění „základních trendů a obecného sociologického sekularizačního diskurzu na pozadí komparace“ děl sociologů Bergera a Starka. (str. 9).

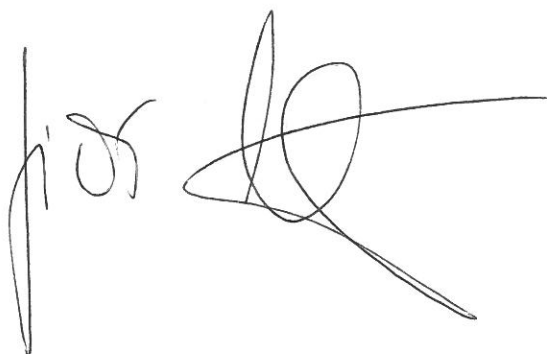
Východiskem výkladu je základní problematika pojmu sekularizace (2. kap., str. 12-23). V kapitole „Specifika sociologického přístupu“ Hron nastínil v hrubých rysech sociologické přístupy obou autorů. Na pozadí tohoto obecného výkladu pak autor vykládá přístupy Starka a Bergera k problematice sekularizace. Za zvláště přínosný považuji výklad Starkovy sociologie, u nás v porovnání s přístupem Bergerovým relativně málo známé. Oba autory Hron často uvádí v zajímavé přímé konfrontaci, škoda, že se tak často děje v poznámkách pod čarou a ne v samotném textu (např. str. 36). Porovnáním tematizací sociologických přístupů k náboženství v dílech obou autorů se Hron detailně zabývá především od str. 41. Vlastní problematika sekularizace je podána na třech základních rovinách. Tím si Hron připravuje půdu pro možnou detailnější analýzu, na jejímž základě se pak může zabývat tím, v jakých aspektech zůstává tzv. sekularizační teze platnou a v jakých aspektech je nereflektovaně přebíraným klišé religionistiky či teologie. Sekularizací se Hron zabývá na „makro“ rovině (tj. rovině společenské, kapitola 4) na „mezo“ rovině (rovina sekularizace náboženských institucí, 5. kapitola) a na mikro-úrovni (6. kapitola, sekularizace na rovině lidského vědomí). Hron konfrontuje Starkovo pojetí společenského prostředí jako volného náboženského trhu a Bergerovo pojetí sociálního prostředí jako monopolu symbolického světa reprezentovaného institucionalizovaným náboženstvím (71nn). Na tomto pozadí pak analyzuje rozdílné přístupy k sekularizační problematice. Závěrečné porovnání přístupu obou autorů je až příliš stručné, odůvodnitelné zčásti tím, že odlišnostmi či shodami se Hron zabývá v textu průběžně. Výklad závěrečných pasáží se zaměřuje především na

proměny Bergerova pojetí sekularizace, jež vede až k přiblížení perspektiv reflektovaných autorů, ve smyslu pojetí nových podob religiozity jako „náboženské změny“.

Práce vychází především z Hronova porozumění Bergerových a Starkových odborných textů. Vzhledem k vytčenému cíli - ze srovnávací práce mají „prosvítat přední trendy sociologie náboženství“ (str. 9) - lze konstatovat, že práce je až na výjimky zaměřena výlučně na Bergera a Starka a širší kontext soudobé sociologické diskuze přichází poněkud zkrátka. Tuto kritickou výtku však dle mého názoru oslabuje detailnost pojednání Bergera a Starka, v českém prostředí téměř ojedinělé. Kompozice práce navíc může Hronovi posloužit jako východisko dalších výzkumů této problematiky.

Po formální stránce je práce pečlivě zpracována, citáty cizojazyčných děl by bylo lépe uvádět v poznámkách pod čarou v původním znění a v textu výkladu překládat. Vzhledem k tomu, že autor vychází až na výjimky pouze ze zahraniční literatury, by se tím však délka práce značně prodloužila.

Zpracování tématu odpovídá nárokům kladeným na magisterskou práci. Navrhuji hodnocení „výborně“.

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke extending to the right.